

RUKOUS yksityiseen käyttöön

Armollinen Isä Jumala, Sinä soit palvelijallesi piispa Alvarolle armon palvella Kirkkoa esimerkillisenä paimenena ja Opus Dein perustajan pyhän Josemarían uskollisena hengellisenä lapsena ja seuraajana. Suo, että myös minä osaisin vastata uskollisesti kristillisen kutsumuksen vaatimuksiin muuttamalla elämäni kaikki hetket ja tilanteet tilaisuuksiksi rakastaa Sinua ja palvella Jeesuksen valtakuntaa. Kohota kirkkauteen palvelijasi Alvaro, ja hänen esirukoustensa avulla täytä minun pyyntöni... (pyyntö). Aamen.

Isä meidän, Terve Maria, Kunnia.

Paavi Urbanus VIII:n dekreettien mukaisesti ilmoitamme, että tarkoitus ei ole millään tavoin ennakoida Kirkon päätöksentekoa ja että tämä rukous ei ole tarkoitettu julkiseen käyttöön.

Tämä tiedotuslehti on tarkoitettu jaettavaksi ilmaiseksi. Ne, jotka haluavat tukea sen julkaisemista almuillaan, voivat tehdä lahjoituksen tilille Nordea 205818-11194 (Inter-Cultur) tai ottaa yhteyttä:

Opus Dein tiedotustoimisto
Fredrikinkatu 41 C 40
00120 Helsinki
sähköposti:
helsinki@opusdei.fi

Imprimatur:
Piispa Javier Echevarría,
Opus Dein prelaatti

Alvaro del Portillo

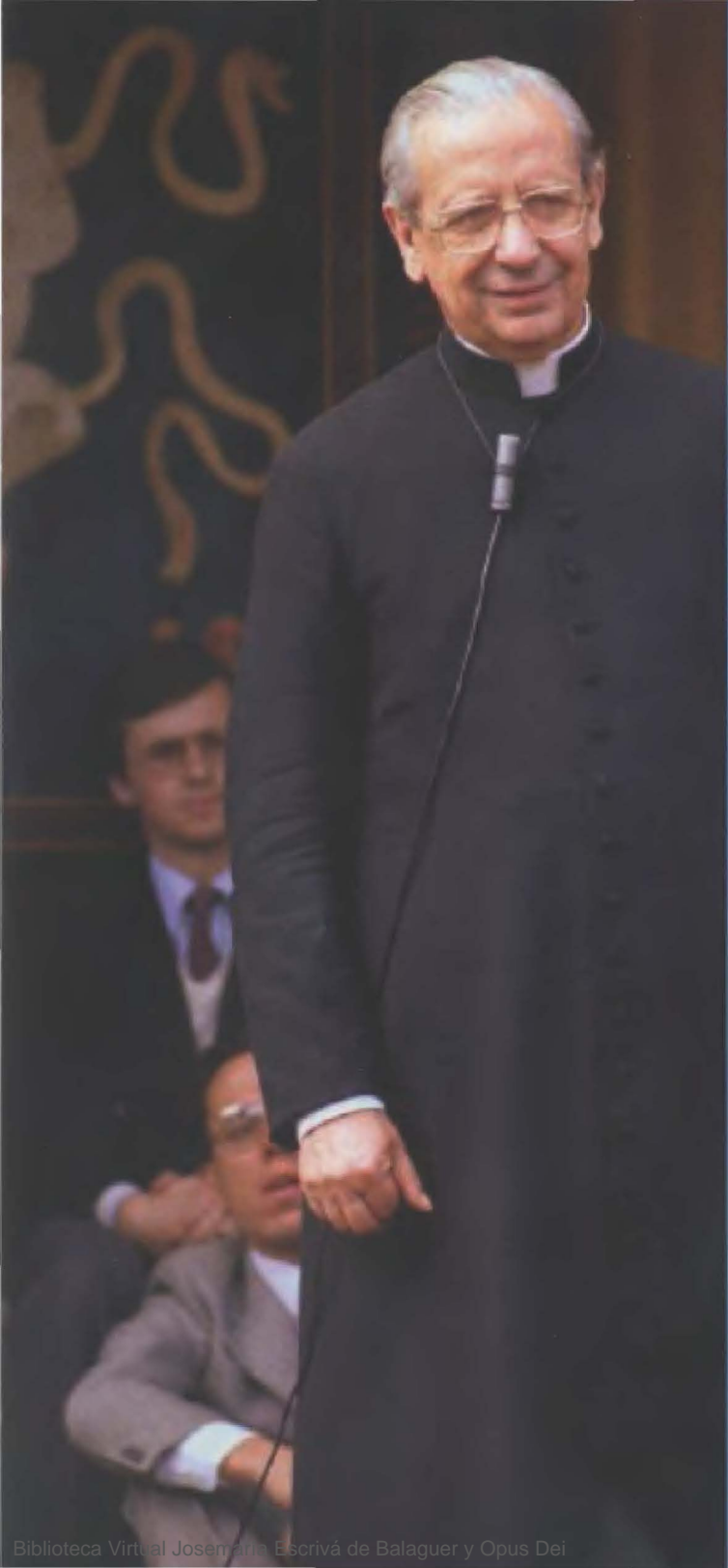
Pyhässä Maassa:
Piispa Alvaro del Portillon
lääkärin muistelmat

Tribunaalien avausistunnot

Don Alvaron esirukouksella
saatuja armolahjoja

Tiedotuslehti nro 1,
Helmikuu 2010

3 PÄÄKIRJOITUS

4 PROSESSI

6 PYHÄSSÄ MAASSA

9 UUTISIA

Alvaro del Portillo syntyi 11. maaliskuuta 1914 Madridissa (Espanjassa). Hän oli tekniikan, filosofian ja kanonisen oikeuden tohtori. Vuonna 1935 hän liittyi Opus Deiin. 25. kesäkuuta 1944 hänet vihittiin papiksi, ja kaksi vuotta myöhemmin hän muutti Roomaan, missä hän työskenteli läheisesti Opus Dein perustajan, pyhän Josemaría Escriván kanssa. Hän palveli Kirkkoa väsymättömästi, mikä ilmeni omistautumisena Pyhän Istuimen hänelle uskomiin tehtäviin ja erityisesti hänen aktiivisessa osallistumisessaan Vatikaanin 2. kirkolliskokouksen työhön. Opus Dein perustajan kuoleman jälkeen vuonna 1975 del Portillo valittiin pyhän Josemarían ensimmäiseksi seuraajaksi Opus Dein johdossa. 6. tammikuuta 1991 Paavi Johannes Paavali II vihki hänet piispaksi. Hänen johtajuuskautelleen oli ominaista uskollisuus Opus Dein perustajan henkeä kohtaan sekä väsymätön pyrkimys laajentaa prelaturin toimintaa ja levittää yleistä kutsua pyhyyteen. Aamuvarhaisella 23. maaliskuuta 1994 Jumala kutsui luokseen tämän hyvän ja uskollisen palvelijansa, joka oli vain muutamia tunteja aikaisemmin palannut pyhiinvaellukselta Pyhään Maahan. Samana päivänä Paavi Johannes Paavali II riensi rukoilemaan Alvaro del Portillon jäännösten äärellä; ne lepäävät nyt Rauhan Neitsyt Marian prelaatin kirkon kryptassa Roomassa.

PÄÄKIRJOITUS

Tämä tiedotuslehti Jumalan palvelijasta Alvaro del Portillosta julkaistaan suomeksi kuusitoista vuotta hänen poismenonsa jälkeen. Kuusi vuotta sitten pidettiin avausistunnot tribunaaleissa, jotka suorittavat hänen elämänsä ja hyveidensä tutkimisen hiippakunnallisen vaiheen. Rooman vikariaatin tribunaali sai työnsä päätökseen 26. kesäkuuta 2008. Tänä aikana Alvaro del Portillon pyhyiden maine on levinnyt koko maailmaan. Don Alvaro (kuten häntä usein kutsutaan) oli hyvä ja tunnollinen ihminen, joka palveli kirkkoa ja sieluja esimerkillisesti pappina ja piispana. Tuhannet ihmiset turvautuvat nyt hänen esirukoukseensa saadakseen apua Jumalalta. Tämä tiedotuslehti todistaa mahdollisuuksien mukaan Don Alvarolle omistetun kiintymyksen leviämisestä ja siitä, miten Jumalan armeliaisuus toimii ihmisten hyväksi. Olemme varmoja siitä, että tämän tiedotuslehden lukijat löytävät Don Alvaron elämästä ja esimerkistä intoa kristilliseen elämäänsä. Kuten Opus Dein prelaatti sanoi tribunaalin avausistunnossa 20. maaliskuuta 2004, uskomme että "he löytävät Don Alvaron kautta Jumalan isälliset kasvot, jotka hymyilevät meille".

AUTUAAKSI JULISTAMINEN: TRIBUNAALIEN ENSIMMÄINEN ISTUNTO

Tribunaalien avausistunnot, kardinaali Ruinin puhe ja Opus Dein prelaatin sanat

Pyhän asiain kongregatio antoi hyväksyntänsä sille, että piispa Alvaro del Portillon elämän, hyveiden ja pyhyiden maineen hiippakunnallisesta tutkimisesta huolehtisivat kaksi samantasoista tribunaalia; toisesta vastaa Rooman vikariaatti ja toisesta Opus Dein prelaturuuri.

Rooman vikariaatin tribunaalin avausistunto pidettiin 5. maaliskuuta 2004 lateraanipalatsin konsiliaatiosalissa. Istuntoa johti kardinaali Camilo Ruini, Pyhän Isän vikaari Rooman hiippakunnassa.

Puheessaan kardinaali Ruini hahmotteli ääriiviivat piispa Del Portillon elämästä – tai ”Don Alvaron”, kuten häntä kutsuvat monet ihmiset, jotka eri puolilla maailmaa turvautuvat hänen esirukoukseen. ”Hänen laaja papillinen kokemuksensa, joka kypsyi hänen työskennellessä pyhän Josemarían rinnalla, hänen tunnetut inhimilliset ominaisuutensa ja hänen teologinen ja juridinen asiantunteumuksensa tekivät hänestä sopivan lukemattomiin tehtäviin”, selitti kardinaali Ruini. Hän korosti

lisäksi Don Alvaron ”jatkuvaa ja monimuotoista toimintaa, jota hän kehitti Apostolisen Istuimen palveluksessa”, esimerkiksi useiden Vatikaanin kongregaatioiden neuvonantajana, sihteerinä 2. Vatikaanin kirkolliskokouksen Presbyterorum Ordinis –dekreettiä valmistelleen komission sihteerinä, muiden kirkolliskokouksen komissioiden neuvonantajana sekä synodisena isänä.

”Sain melko usein tilaisuuden tavata piispa Alvaro del Portillon. Ne painoivat sieluuni varmuuden siitä, että olin tekemisissä esimerkillisen paimenen kanssa”, korosti kardinaali Ruini. Hän lisäsi: ”Vankassa kuuliaisuudessaan Kirkon oppia kohtaan, ykseydessään Paavin kanssa, paimenen rakkaudessaan, nöyryydessään ja tasapainoisuudessaan hän osoitti epätavallista sisäistä rikkautta.”

Kardinaalin mukaan ”Don Alvaron tapa palvella aina Rooman Kirkkoa teoillaan, sekä hänen nopeutensa ja toimeliaisuutensa tukeakseen Pyhän Isän pastoraalisia aloitteita hiippakuntansa hyväksi, kertoivat siitä rakkaudesta Kirkkoa kohtaan, jonka hän oli oppinut pyhältä Josemaríalta.”

Oikeusistuimen jäsenet ja prosessin postulaatti vannoivat valan kardinaalin edessä.

Joitakin päiviä myöhemmin, 20. maaliskuuta, pidettiin Opus Dein Prelaturin tribunaalin avausistunto noin 400 ihmisen läsnä ollessa Paavillisen Pyhän Ristin yliopiston Höffner–salissa Roomassa.

Opus Dein prelaatti, piispa Javier Echevarría kertoi: ”Pian hänen poismenonsa jälkeen sain lukuisia kirjallisia todistuksia siitä, että piispa Alvaro del Portillon pyhyiden maine oli levinnyt laajalle jo hänen elämänsä aikana, ja niissä esitettiin toivomus, että avattaisiin prosessi hänen pyhäksi julistamiseksi. Kirjeiden joukossa oli lähes 200 kirjettä piispoilta – niistä 35 kardinaaleilta – 25 eri maasta.”

Piispa Echevarría muistutti, että kun pyhän Josemarían kanonisaation prosessi aloitettiin, Don

- Kardinaali Ruini johtamassa Rooman vikariaatin tribunaalin avausistuntoa
- Höffner–sali istunnon aikana 20. maaliskuuta 2004
- Piispa Javier Echevarría avausistunnossa

Alvaro ”muistutti meitä toistuvasti siitä, ettei päätöksen (aloittaa prosessi) tarkoitus ollut etsiä inhimillistä kunniaa, vaan tavoitella Kirkon ja sielujen parasta.” Opus Dein prelaatti esitti toivomuksensa, että myös piispa del Portillon prosessi tarjoaisi monille tilaisuuden ”löytää Don Alvaron kautta Jumalan isälliset kasvot: Jumalan, joka hymyilee meille, rohkaisee meitä ja antaa anteeksi.”

VIIMEISET PÄIVÄT PYHÄSSÄ MAASSA

Jumalan palvelijan viimeiseen maanpäälliseen matkaan osallistuneen lääkärin muistelmia

Pyhässä Maassa

• Poistussa Autuaaksijulistusten kirkosta

Lähdimme Ciampinon lentokentältä Tel Avivia kohti iltapäivällä 14. maaliskuuta 1994. Mukana olivat minun lisäksi Don Alvaro, Don Javier Echevarría ja Don Joaquín Alonso. Don Alvaro halusi matkustaa Pyhään Maahan ennen kaikkea osoittaakseen suurta rakkauttaan Kristusta kohtaan. Mutta hänellä oli myös pastoraalinen syy: vähän aikaisemmin eräät Opus Dein jäsenet olivat muuttaneet Jerusalemiin asumaan ja työskentelemään siellä sekä kehittääkseen vielä alkuaikana olevaa apostolista työtä. Matkan maksoi eräs ystävä Don Alvaron 80-vuotislahjaksi. En voi liiaksi kiittää Jumalaa siitä etuoikeudesta, että sain seurata Don Alvaroa niiden päivien

aikana. Ne soivat minun elää ainutlaatuisen, perheenomaisen kokemuksen ystävällisen lempeässä ja hyväntuulisessa ilmapiirissä.

Katse suunnattuna Kristukseen... ja lähellä oleviin

Uruguayn suurlähettiläs, Aníbal Díaz, lainasi autonsa Don Alvaron käyttöön. Kuukauden 15. päivänä suunnistimme sillä Tel Avivista Nasaretiin ohittaen matkalla Karmelin vuoren. Haifassa eräs puertoricolainen rouva tunnisti Don Alvaron ja pyysi, että hänen miehensä saisi ottaa hänestä valokuvan Don Alvaron kanssa; Don Alvaro suostui. Samanlaiset tapaukset

• **Rakas ystäväni,**
Näillä pyhillä paikoilla olen rukoillut – olemme rukoilleet – teidän puolestanne, vir fidelis. Pyytään, että esittäisitte Pyhälle Isälle halumme olla fideles usque ad mortem, uskollisia kuolemaan saakka Pyhän Kirkon ja Pyhän Isän palveluksessa, lähetämme teille sydämelliset terveiset...

(Käännös Don Alvaron italinkielisestä postikortista monsignor Stanislaw Dziwiszille Pyhästä Maasta, 17.3.1994)

toistuivat seuraavina päivinä. Saavuttuamme Nasaretiin Don Alvaro vietti illalla pyhää messua Herran Syntymän Ilmoittamisen basilikassa. Saarnassaan hän puhui siitä mysteeristä, että Jumala oli tullut ihmiseksi. Hän mainitsi myös, että kärsimys voi olla Jumalan lahja; epäilemättä hän ajatteli vaimonsa kanssa messuun osallistuvaa Aníbalia, joka kärsi vakavasta sairaudesta. Aamulla 16. maaliskuuta vierailimme Pietarin Primaatin kirkossa. Myöhemmin menimme Autuaaksijulistusten vuorelle, jolla Don Alvaro vietti messua. Sen jälkeen Kapernaumiin... Iltapäivällä rukoilimme puoli tuntia Tiberiaan meren rannalla. Don Alvaro, Don Javier ja Don Joaquín istuivat erään kaatuneen puun päällä. Don Joaquín luki joitakin evankeliumin kohtia, jotka kertoivat Jeesuksen läsnä olosta tuolla paikalla. Don Alberto Steinworth (eräs Opus

Dein papeista, jotka asuivat Jerusalemissa) asetui kanssani kivelle Don Alvaron taakse. Minusta tuntui vahvasti siltä, että kyseessä oli tärkeä hetki, joten – yrittäen olla häiritsemättä muita – filmasin siitä muutamia otoksia videokamerallani. Meren rannalla oli myös eräs nunna; toisessa paikassa seisoivat munkki. Kun olimme jo lähdyssä, neljä erirouvaista nuorta poikaa saapui paikalle, ja he alkoivat rukoilla yhdessä matalalla äänellä. Paluumatkalla otimme joidenkin kasvien lehtiä muistoksi. Seuraavana päivänä matkustimme Nasaretista Jerusalemiin ohittaen Tabor-vuoren, jolla Don Alvaro vietti messua. Rukoiltuaan Pyhällä Haudalla ja Pääkallonpaikalla Don Alvaro vieraili kahdessa Jerusalemissa sijaitsevassa Opus Dein keskuksessa. Seuraavien päivien aikana hän palasi useita kertoja molempiin keskuksiin, ja kummassakin hän vietti yhtenä päivänä

• **Hyvä ja uskollinen palvelija.** Näinä päivinä ajatuksenne Pyhästä Maasta yhdistyvät myös piispa Alvaro del Portilloon. (...) Jumala soi hänen toteuttaa pyhiinvaelluksen paikkoihin, joissa Jeesus Kristus vietti maanpäällisen elämänsä. Ne olivat intensiivisen rukouksen päiviä, jotka yhdistivät häntä syvästi Kristukseen ja valmistivat häntä lopulliseen kohtamiseen Pyhän Kolminaisuuden kanssa. Muistaen tätä "hyvää ja uskollista palvelijaa", vahvistakoon jokainen teistä pyrkimystään palvelulla Evankeliumia. Johannes Paavali II UNIV-kongressin osanottajille Roomassa, 29.3.1994

• Paavi rukoilemassa Don Alvaron jäännösten äärellä

pyhää messua: toisessa 20. ja toisessa 21. päivänä. Maaliskuun 18. päivänä hän vietti messua Pyhän Haudan kirkon alttarilla, ja 19. päivänä Kristuksen Syntymän basilikassa Beetlehemissä. Lauantai, 19. maaliskuuta, oli pyhän Joosefin – minun suojeluspyhimykseni – juhla, ja Don Alvaro onnitteli minua heti kun hän näki minut tullessaan aamiaiselle. Saman päivän iltana hänellä oli tapaaminen hoteli Paradisessa, Beetlehemissä, yli sadan henkilön kanssa, joihin kuului kristittyjä, juutalaisia, muslimeja... Tapaaminen oli hyvin lämminhenkinen: Don Alvaro vastasi äärettömän lempeästi ja hienotunteisesti hänelle esitettyihin kysymyksiin. Hän painotti arabien ja juutalaisten yhteiselon välttämättömyyttä. Myöhemmin Jerusalemissa hän vieraili latinalaisen patriarkan luona. Kaksi päivää myöhemmin hän kävi myös apostolisen delegaation luona.

Ylähuoneessa

Sunnuntai-aamuna, 20. maaliskuuta, vierailimme Betaniassa ja iltapäivällä Ain-Karinissa. Maaliskuun 22. päivänä kello 11 Don Alvaro vietti messua Ehtoollisen asettamisen kirkossa Don

Javierin, Don Joaquinin, Don Alberton ja Fr. Lawrence Richardsonin kanssa (Fr Lawrence oli toinen Jerusalemissa asuva Opus Dein pappi). Kyseessä oli viimeinen pyhiin paikkoihin suuntautuneen pyhiinvaelluksemme messu; mutta lisäksi se oli – kuka olisi voinut kuvitella! – Don Alvaron viimeinen messu täällä maan päällä. Don Javier piti saarnan ja Don Alvaro jakoi meille pyhän kommuunion.

Muutamaa tuntia myöhemmin istuimme jo lentokoneessa paluumatkalla Roomaan. Matkan aikana suuntasin videokameran Don Alvaroa kohti ja aloin filmata häntä. Hän katseili kapistusta hymyillen ja teki kädellään ystävällisen eleen, ikään kuin tervehtien – tai hyvästellen. Kahdeksan maissa illalla miehistön nuorin jäsen tarjosi meille juotavaa. Don Alvaro ja Don Javier kyselivät hänen perheestään, työstään, harrastuksistaan... ja selittivät hänelle joitakin asioita Opus Dein hengestä. Ciampinon kentokentällä oli useita perheitä odottamassa kukkakimppujen kanssa. Don Alvaro oli hyvin sydämellinen kaikkia kohtaan.

Yön aikana

Menin nukkumaan vähän kotiin paluuni jälkeen. Kello kolmen maissa aamuyöllä Don Javier kutsui minua: Don Alvaro ei voinut hyvin. Kun saavuimme huoneeseen, hänellä oli hengitysvaikeuksia; sitten hän menetti tajuntansa. Annoin hänelle happea. Pulssia tuskin tuntui. Yritimme farmakologista hoitoa ja sen jälkeen elvytystä sydänhieronta, mutta siihen ei tullut vastausta. Minun täytyi kertoa Don Javierille, että Don Alvaro oli kuolemaisillaan. Don Javier antoi hänelle useita kertoja synninpäästön ja sairaiden voitelun. Neljän maissa aamuyöllä en voinut muuta kuin vastata myöntävästi Don Javierin kysymykseen, oliko Don Alvaro kuollut. Suutelin Don Alvaron elottomia mutta ystävällisiä kasvoja varmana siitä, että hän hymyili minulle taivaasta.

Tri José María Araquistain

D ON ALVARON ESIRUKOUKSELLE SAATUJA PALVELUKSIA

Rukoilin Don Alvaroa

Olimme työleirillä Kossou-järven luona. Oli sunnuntai ja päätimme ajaa minibussilla järvelle uimaan. Meitä oli kaiken kaikkiaan viisitoista eli noin puolet leirin osallistujista. Puolen tunnin kuluttua nousin vedestä, mutta huomasin kadottaneeni auton avaimet. Kello oli viisi iltapäivällä, majapaikka oli kaukana ja vara-avaimen saamiseksi olisi pitänyt mennä Abidjaniin, joka sijaitti yli 250 kilometrin päässä. Etsimme avainta vedestä noin 45 minuuttia, mutta emme löytäneet mitään. Silloin pyysin apua Don Alvarolta: en olisi halunnut ”vaivata” häntä aineellisilla tarpeilla, mutta tilanne alkoi käydä sietämättömäksi. Lausuin yksityistä hartautta varten olevan rukouksen ja sanoin hänelle: Auta minut tästä hädästä! Kaksi tai kolme minuuttia myöhemmin

retkikuntamme nuorin jäsen, Yannick, nousi vedestä avaimet kädessään ja sanoi hymy huulillaan: ”Minä rukoilin Don Alvaroa.”

Ajanon, Abidjan (Norsunluurannikko)

Voidaksemme maksaa lukukausimaksut... ja paljon enemmän

Catanielainen perheemme on onnistunut ylläpitämään kolme lastamme Rooman yliopistossa heidän opintojensa loppuun asti. Perheemme epävarman taloudellisen tilanteen johdosta se vaikutti mahdottomalta yritykseltä, mutta turvauduimme Don Alvaron suojeluksen rukoilemalla rukouk korttia. Aina kun vaikeuksia ilmaantui, onnistuimme voittamaan ne selvällä taivaan avulla ja maksamaan kaikki maksut ajoissa. Äitinä minä pyysin juuri sitä, että voisimme suoriutua kaikista maksuista. Perheemme on saanut monia muitakin lahjoja Don Alvaron esirukouksen ansiosta: erityisesti välillämme vallitsevan ykseyden ja sopusoinnun, vaikka meitä on kuusi ihmistä taistelemassa tuhansien vaikeuksien kanssa. Kaikesta tästä kiitän hyvää Jumalaa, kun Hän on antanut meille sellaisen esirukoilijan.

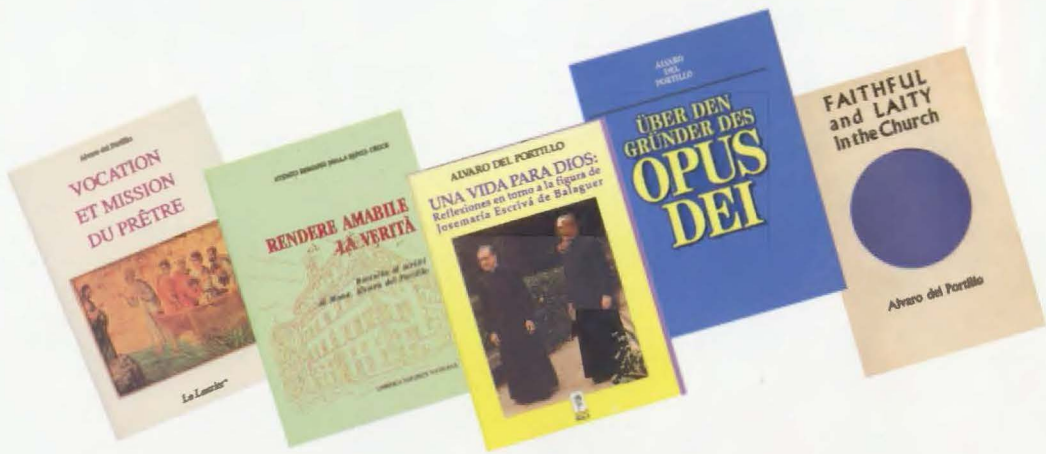
P.M., San Giovanni La Punta (Italia)

Okinawasta Nakasakiin ja takaisin

Perheeni on peräisin Japanista, ja olen aina halunnut mennä sinne. Odottamattomien tapahtumien myötä sain vuodeksi opiskelustipendin paikkaan, jossa ei ollut ainuttakaan Opus Dein keskusta. Okinawassa oleskeluni aikana matkustin joka toinen viikko Nakasakiin saamaan koulutusta Opus Deiltä. Ainoa mahdollinen kulkuvä-

uutisia

Lisätietoja Don Alvarosta
www.opusdei.org

VOCATION ET MISSION DU PRÊTRE
Pappeudesta
Alvaro del Portillo.
Le Lurier

RENDERE AMABILE LA VERITÀ
Totuuden tekeminen rakastettavaksi
Pyhän Ristin
Roomalainen Ateneum.
Libreria editrice vaticana

UNA VIDA PARA DIOS
Elämä Jumalalle
Alvaro del Portillo.
Rialp

ÜBER DEN GRÜNDER DES OPUS DEI
Opus Dein perustajasta
Alvaro del Portillo.
Adamas Verlag

FAITHFUL AND LAITY IN THE CHURCH
Uskovat ja maallikot Kirkossa
Alvaro del Portillo.
Ecclesia Press

line oli lentokone, mikä edellytti minulta suuria uhrauksia saadakseni rahat lippuun. Pahimpina hetkinä, kun minun olisi pitänyt lähteä eikä minulla ollut rahaa lippuun, käännyin piispa Alvaro del Portillon puoleen (...). Pyysin häneltä hellittämättä apua ja todellakin aina saapui joku sukulainen rahan kanssa, tai pankista lähetettiin asiakirja, jossa oli tarvittavat rahat.

M.K.I., Kioto (Japani)

Työtä

Minulla on kaksi tutkintoa (taloustiede ja hallintotiede), mutta en onnistunut löytämään työtä siitä huolimatta, että lähetin ansioluetteloni monille yrityksille ja kävin useissa haastatteluissa. Kerroin tilanteestani tädilleni. Hän ojensi minulle useita Don Alvaro del Portillon rukoukortteja ja sanoi: Jaa ne muille ja rukoile uskoen.

Niin minä tein, ja rukoiltuani suureksi yllätyksekseni matkapuhelimeni soi välittömästi. Soittaja oli eräs ystäväni, joka kertoi, että eräs hänen ystävänsä, jota en tuntenut, tarvitsi kiireellisesti luotettavaa hallintohenkilöä. Otin häneen yhteyttä, kävin haastattelussa ja viikon sisällä aloitin työt. Olen valtavan tyytyväinen työhöni ja haluan todella antaa tämän todistuksen saamastani palveluksesta. Kerron tarinaani kaikille ja jatkan yhä rukoukortin rukoilemista. Kiitän mitä suurimmin Jumalaa saamastani lahjasta, jota toivoin niin syvästi: että saisin työskennellä kunniallisesti.

L.G.P., Maracaibo (Venezuela)

Kärsin migreenistä kolme vuotta

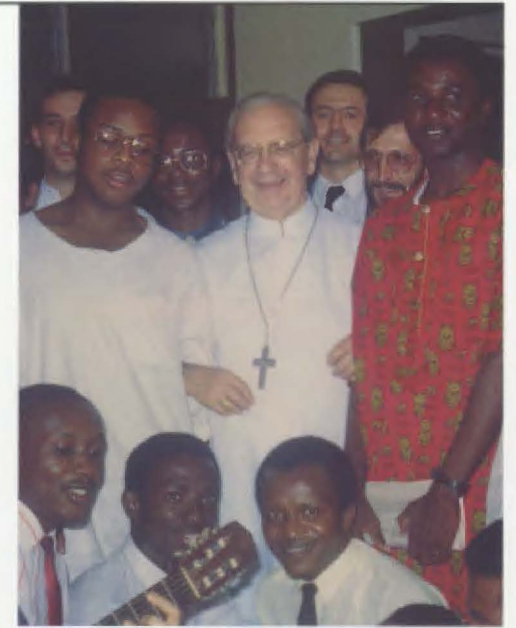
Marraskuussa 1998 aloin saada migreenikohtauksia, joita en ollut kärsinyt koskaan aikaisem-

Aloitteita

Eri puolilla maailmaa on Don Alvaro del Portillon kannustuksesta aloitettu lukuisia koulutus- ja hyväntekeväisyshankkeita.

Nämä hankkeet pyrkivät yhteiskunnallisen tarkoituksensa lisäksi auttamaan ihmisiä lähestymään Jumalaa Opus Dein hengen kautta.

Kuvassa on piispa Alvaro eräiden poikiensa kanssa Ugwuoma Study Centressä, Enugussa (Nigeriassa) sijaitsevassa opiskelijakodissa katekeettisella matkallaan Afrikassa vuonna 1989.

min. Ensimmäisenä vuonna niitä oli neljä tai viisi kertaa kuukaudessa. Sitten tilanne muuttui pahemmaksi: kohtauksia tuli noin kymmenen kertaa kuukaudessa. Minut todettiin työkyvyttömäksi ja jouduin lopettamaan osan työstäni. Syyskuussa 2001 päänsärky alkoi vielä useammin; marraskuussa minulla oli migreeni joka toinen päivä, ja pian minut oli tarkoitus julistaa kokonaan työkyvyttömäksi. Siitä kuukaudesta lähtien en enää käynyt töissä. Työpaikkani lääkärin neuvosta päätettiin, että minun oli parasta jättää jopa ne kaksi tuntia, jotka silloin vielä työskentelin, koska ne vaativat minulta liian paljon ponnistelua. Joka kerta saadessani migreenikohtauksen otin lääkettä, joka helpotti särkyä mutta sai minut voimaan hyvin pahoin.

En tiennyt mitä tehdä, ja marraskuussa aloitin novenan (yhdeksän päivän rukouksen) Jumalalle Don Alvaron rukoukortin kanssa. Kahden ensimmäisen viikon aikana en itse parantunut, mutta sen sijaan kaksi ystäväni kokivat ”hengellisen parantumisen”, mikä lohdutti minua ja antoi voimia.

Lopetin kolmannen novenan 11. joulukuuta, ja sitä seuraavana päivänä – 12. joulukuuta, Guadalupen Neitsyt Marian juhlanä – sain viimeisen migreenikohtaukseni. Haluan nyt, kolme vuotta ihmeellisen ja yllättävän parantumisen jälkeen, kiittää Don Alvaro del Portilloa hänen esirukouksensa johdosta.

Minulla ei enää ole migreeniä ja elämäni on palannut entiselleen: voin jälleen työskennellä, matkustaa, lukea, kuunnella musiikkia, jne.

M.S., Utrecht (Hollanti)